

C-674/19. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2019. szeptember 10.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. szeptember 4.

Felperes:

„Skonis ir kvapas” UAB

Alperes:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų
ministerijos

Az alapeljárás tárgya

A jelenleg folyamatban lévő fellebbezési eljárás tárgyát a „Skonis ir kvapas” UAB korlátolt felelősségű társaság és az adóhatóság jövedéki adó és behozatalra felszámított hozzáadottérték-adó kiszámításával kapcsolatos adójogi jogvitája képezi. A felek lényegében abban nem értenek egyet, hogy a felperes által importált vízipipadohányt fogyasztási dohányynak kell-e tekinteni, és azt egészében véve (vagyis valamennyi összetevőjében) jövedéki adó terheli vagy az kizárólag a szóban forgó termékben lévő dohány jövedékiadó-köteles.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról szóló, 2011. június 21-i 2011/64/EU tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2011/64 irányelv) 2. cikke (2) bekezdésének és 5. cikke (1) bekezdésének értelmezése; a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet értelmezése és a Kombinált

Nómenklatúra (a továbbiakban: KN) Közös Vámtarifa I. mellékletében rögzített rendelkezéseinek értelmezése.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének harmadik bekezdése

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Úgy kell-e értelmezni a dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról szóló, 2011. június 21-i 2011/64/EU tanácsi irányelv 2. cikkének (2) bekezdését, hogy a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló vízpipadohányt (amely [legfeljebb 24%-ban] dohányból, cukorszirupból, glicerinnel, aromákból és tartósítószerből áll) a szóban forgó rendelkezés alkalmazásában úgy kell tekinteni, mint amely „részben dohánytól eltérő anyagokat tartalmaz”?

2) Úgy kell-e értelmezni a 2011/64/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdését – azokban az esetekben is, amelyekben azt az irányelv 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban kell értelmezni –, hogy amennyiben valamely dohányzásra alkalmas keverékben – a jelen ügyben vízpipadohányban (a jelen ügyben a vitatott termék) – lévő dohány megfelel a 2011/64/EU irányelv 5. cikke (1) bekezdésében felsorolt kritériumoknak, a keverék egészét fogyasztási dohányynak kell tekinteni, tekintet nélkül arra, hogy az milyen egyéb anyagokat tartalmaz?

3) Amennyiben a második kérdésre nemleges választ kell adni, úgy kell-e értelmezni a 2011/64/EU irányelv 2. cikkének (2) bekezdését és/vagy 5. cikkének (1) bekezdését, hogy a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló vitatott termék egészét – amely termék finomra vágott dohány más, folyékony és szokásosan finom állagú anyagokkal (cukorsziruppal, glicerinnel, aromákkal és tartósítószerekkel) történő összekeverésével készül – a szóban forgó irányelv alkalmazásában fogyasztási dohányynak kell tekinteni?

4) Amennyiben a második kérdésre nemleges választ, az első, valamint a harmadik kérdésre pedig igenlő választ kell adni, úgy kell-e értelmezni a 2011. szeptember 27-i 1006/2011/EU bizottsági rendelettel, a 2012. október 9-i 927/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelettel, a 2013. október 4-i 1001/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelettel és a 2014. október 16-i 1101/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében rögzített Kombinált Nómenklatúra 2403-as vámtarifaszáma alatt szereplő rendelkezéseket, hogy a vízpipadohány 1) cukorsziruphoz, 2) aromákhoz és/vagy 3) glicerinhoz hasonló összetevői nem tekinthetők „dohánypótlónak”?

Az uniós jog hivatkozott rendelkezései

A dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról szóló, 2011. június 21-i 2011/64/EU tanácsi irányelv (2) és (9) preambulumbekzdése, valamint 2. cikkének (2) bekezdése, 5. cikkének (1) bekezdése és 14. cikke (1) bekezdésének b) pontja.

A 2011. szeptember 27-i 1006/2011/EU bizottsági rendelettel, a 2012. október 9-i 927/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelettel, a 2013. október 4-i 1001/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelettel és a 2014. október 16-i 1101/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében rögzített Kombinált Nomenklatúra Második része IV. áruosztályának 24. árucsoportja.

A nemzeti jog hivatkozott rendelkezései

Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (a Litván Köztársaság jövedéki adóról szóló törvénye): a 3. cikk 27. pontja, amely meghatározza a „fogyasztási dohány” kifejezést; a 3. cikk 35. pontja, amely meghatározza a „szivar és szivarka” kifejezést; a 3. cikk 36. pontja, amely rögzíti, hogy fogyasztási dohányynak kell tekinteni az olyan termékeket, amelyek teljesen vagy részben dohánypótlóból állnak; valamint a 31. cikk 2. bekezdése, amely rögzíti a fogyasztási dohányra alkalmazandó jövedéki adómértéket.

Az alapügy tényállásának és eljárásának rövid bemutatása

- 1 A felperes (egy Litvániában letelepedett és többek között egy sor dohánytermék kiskereskedelmi értékesítését végző vállalkozás) 2012 és 2015 között a Litván Köztársaságba különböző mennyiségeket hozott be 50 grammos, illetve 250 grammos kiszerelésű, dohányt (legfeljebb 24%-ban), cukorszirupot (47%), nedvesítőszerként glicerint (27%), aromákat (2%) és tartósítószerként (kilogrammonként 1 g-nál kevesebb) kálium-szorbátot tartalmazó vízipipadohányból (a továbbiakban: vitatott termék).
- 2 Az árukat az azokra vonatkozó vámáru-nyilatkozatokban a jelen ügy tényállásának megvalósulása idején hatályos KN alapján „vízipipadohányként” a KN 2403 11 00 vámtarifaszám alá, valamint a „jövedéki adóról szóló törvény 31. cikkének 2. bekezdése szerinti jövedékiadó-köteles fogyasztási dohányként” az X203-as nemzeti kód alá sorolta be.
- 3 A vízipipadohány a felperes által forgalmazott és a fogyasztók által dohányzás céljából megvásárolt dohánytermék. A szóban forgó termék vízipipában használható fel és a belélegezhető füst a termék égetésével vagy felmelegítésével képződik, vagyis a belélegezhető füst a vitatott termék valamennyi összetevőjének (anyagának) egyidejű égéséből képződik; a szóban forgó termék egy az egyben

dohányzásra alkalmas, míg az abban lévő cukorszirup, dohány és aroma lényegében azt a célt szolgálja, hogy egy meghatározott ízesítést adjon a füstnek.

- 4 Vilnius megye vámhatósága a társaság által benyújtott elektronikus behozatali vámáru-nyilatkozatok ellenőrzését követően megállapította, hogy a vitatott termék felperes által megjelölt (nettó) súlya nem felel meg a számlákban és a csomagolási dokumentációban szereplő adatoknak, mivel a felperes kizárólag a vitatott termékben lévő dohány (nettó) súlyát, vagyis egyetlen összetevő nettó súlyát vallotta be a vitatott termék egészének nettó súlya helyett. Mivel a megyei vámhatóság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a nemzeti jog rendelkezéseivel összhangban a vitatott termék egészét – és nemcsak az abban lévő dohányt – kell jövedékiadó-köteles fogyasztási dohányként kezelni, egy 2017. augusztus 23-i ellenőrzési jelentésben (a továbbiakban: jelentés) kiszámította, hogy a társaságnak további 1 308 750,28 euró összegű jövedéki adót, további 274 837,74 euró összegű, behozatalra felszámított héát, a jövedéki adó késedelmes megfizetése miatt 512 513 euró összegű kamatot és a behozatalra felszámított hēa késedelmes megfizetése miatt 43 532 euró kamatot kell megfizetnie. Ezenfelül 158 359 euró összegű bírságot szabott ki a társasággal szemben.
- 5 Az alperes a 2017. november 14-i határozatával a Vilnius megye vámhatóságának említett határozata ellen előterjesztett fellebbezés vizsgálatát követően fenntartotta a jelentést, és nem adott helyt a társaság arra vonatkozó kérelmének, hogy mentesítse őt a késedelmi kamat és a kiszabott bírság alól.
- 6 A felperes – mivel nem értett egyet az adóhatóságok határozataival, és mivel többek között úgy vélte, hogy a jövedéki adót kizárólag a vitatott termékben lévő dohányra és nem a vitatott termék egészére kell felszámítani – e határozatok ellen panasszal fordult a Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (a Litván Köztársaság kormánya mellett működő, adójogi jogvitákban eljáró bizottság), amely megerősítette a jelentésben kiszámított adóösszegeket és elrendelte azok megfizetését, azonban mentesítette a társaságot az előírt késedelmi kamat megfizetése alól.
- 7 Mivel a megyei vámhatóság, az alperes és az adójogi jogvitákban eljáró bizottság határozataival kapcsolatos adójogi jogvita elbírálása során a Vilniaus apygardos administracinis teismas (Vilnius megyei közigazgatási bíróság, Litvánia) is fenntartotta ezeket a határozatokat, a felperes fellebbezést terjesztett a Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) elé.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid összefoglalása

Annak elismeréséről, hogy a vitatott termék a 2011/64 irányelv 2. cikkének (2) bekezdése értelmében „„részben dohánytól eltérő anyagokat tartalmaz”

- 8 Az uniós jogalkotó a 2011/64 irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében nem határozza meg, hogy a terméknek milyen „eltérő anyagokból” kell állnia ahhoz, hogy azt dohánygyártmánynak kelljen tekinteni.
- 9 Ebből a szempontból első látásra úgy tűnhet, hogy e fogalom nem bármely anyagot, hanem kizárólag olyan anyagokat foglal magában, amelyek egy bizonyos dohánygyártmányban a dohányt helyettesítik, vagyis olyan anyagokat, amelyek egy adott termékben a dohánnyal azonos célt szolgálnak (azzal azonos funkciót látnak el). Kétségtelen ugyanis, hogy a cigaretta esetében például a cigarettapapír-lap nem minősül ilyen, a 2011/64 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában vett „eltérő anyagnak”.
- 10 A többek között a KN 24. árucsoportjához fűzött Alszámos megjegyzés 1. pontjában meghatározott vízpipadohányban lévő, dohánytól eltérő anyagok a szóban forgó termék szokásos összetevői és azok jelenléte megfelel a fogyasztói elvárásoknak. Amennyiben tehát a szóban forgó fogalom („eltérő anyagok”) a termékben a dohányt helyettesítő anyagokra vonatkozik, megvizsgálandó, hogy a vitatott termék – tekintet nélkül az abban lévő dohány és attól eltérő anyagok arányára – ténylegesen a 2011/64 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozik-e.
- 11 A fentiek alapján a dohányzásra alkalmas dohánytermékben lévő dohányt égetik vagy melegítik annak érdekében, hogy az egy meghatározott ízesítésű, belélegezhető füstöt bocsásson ki. A felperes e tekintetben nem vitatja, hogy a vitatott termékben lévő cukorszirup és aromák elsődlegesen azt a célt szolgálják, hogy meghatározott ízesítést adjanak a füstnek, vagyis a vitatott termékben lévő ilyen anyagok ebben az értelemben lényegében a vitatott termékben lévő dohánnyal azonos célt szolgálnak.
- 12 Mivel a 2011/64 irányelv nem határozza meg egyértelműen az „eltérő anyagok” kifejezést, az az álláspont is fenntartható, hogy a szóban forgó kifejezéseket a jelen ügyben a lehető legtágabb értelemben kell használni, vagyis azok magukban foglalnak minden anyagot tekintet nélkül azok céljára és a termékben lévő dohánnyal való viszonyára.
- 13 A fentiek tükrében először is az első kérdést előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé kell utalni.

Annak elismeréséről, hogy a vitatott termék teljesíti a „fogyasztási dohány” kritériumait

- 14 Ezt követően annak vizsgálata során, hogy a vitatott termékek teljesítik-e a 2011/64 irányelv (mind önállóan, mind pedig az irányelv 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban értelmezett) 5. cikkének (1) bekezdésében felsorolt kritériumokat, először is meg kell jegyezni, hogy a vitatott termékek az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében „további ipari feldolgozás nélkül dohányzásra alkalmas[ak]” (lásd e tekintetben többek között: a Bíróság 2017. április 6-i Eko-Tabak ítélete, C-638/15, EU:C:2017:277, 30–32. pont), és hogy

azok az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja értelmében is „dohányzásra alkalmas[ak]”.

- 15 Ezenfelül a 2011/64 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja egy második kötelező kritériumot is rögzít, vagyis a fogyasztási dohány „vágott vagy másképpen feldarabolt, tömbökbe csavart vagy préselt” termék.
- 16 Az alapeljárásban gyűjtött adatok kétségtelenül arra utalnak, hogy a vitatott termékben lévő dohányt a 2011/64 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében „feldarabolták”. A további feldolgozás nélkül dohányzásra alkalmas és a fogyasztók által nikotintartalmú termékként használt, vitatott termékben lévő dohányt elszívása esetén a fő és elsődleges céljára használják; e cél az, hogy égetésük vagy melegítésük révén belélegzésre alkalmas nikotintartalmú füst képződjön.
- 17 A 2011/64 irányelv rendelkezéseinek rendszertani elemzéséből kitűnik, hogy a jövedéki adó valamennyi dohánygyártmányt, vagyis a releváns termékeket, köztük a fogyasztási dohánynak minősülő termékeket és nem az azokban lévő dohányt (a dohány konkrét mennyiségét) terheli. Ebből viszont az következik, hogy az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló ügyben a vitatott termék egyéb összetevői valószínűleg nem alkalmasak arra, hogy meghiúsítsák a termék egészének a 2011/64 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében vett fogyasztási dohánnyá való minősítését.
- 18 Valamely ezzel ellentétes értékelés valószínűleg nem lenne összeegyeztethető a szóban forgó irányelv (2) és (9) preambulumbekkezdésében rögzített célokkal, és nem felelne meg annak a követelménynek, hogy a dohánygyártmányok különböző kategóriái a jellemzőik és felhasználási céljuk alapján kerüljenek meghatározásra (a Bíróság 2019. április 11-i Skonis ir kvapas ítélete, C-638/17, EU:C:2019:316, 41. pont).
- 19 Ennélfogva az eljáró bíróság a második kérdést előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé terjeszti, hogy az megerősítse vagy cáfolja az említett értékelést.

A vitatott termék 2011/64 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése szerinti besorolásáról

- 20 Arra az esetre, ha a Bíróság az előző kérdésre nemleges választ adna, vagyis ha még az alapeljárásban szereplőhöz hasonló körülmények alapján is a vitatott termék egészét (a vitatott keveréket alkotó valamennyi anyagot) kell figyelembe venni ahhoz, hogy a termék a jövedékiadó szempontjából fogyasztási dohánynak minősüljön, először is azt kell megvizsgálni, hogy teljesül-e a 2011/64 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontjában rögzített feltétel („vágott vagy másképpen feldarabolt”).
- 21 Ahogyan azt a Bíróság megállapította, mivel a szóban forgó irányelv nem tartalmazza a „vágott” és a „feldarabolt” fogalmak meghatározását, e kifejezések terjedelmének megállapítása végett azok szokásos és általánosan elfogadott értelmére kell utalni; márpedig e kifejezések, amelyek szokásos értelme különösen

tág, az első esetében azon művelet eredményét jelölik, amikor valamely dolog egy részét vagy darabját éles eszközzel eltávolítják, a másodikat illetően pedig azon művelet eredményét, amely valamely dolog feldarabolásában vagy felosztásában áll (a Bíróság 2017. április 6-i Eko-Tabak ítélete, C-638/15, EU:C:2017:277, 28. pont).

- 22 Mivel a vitatott termék egy keverék, észszerűen feltételezhető, hogy a 2011/64 irányelv 2. cikkének (2) bekezdése és/vagy 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „vágott” vagy „feldarabolt” kritérium vizsgálata során a terméket alkotó anyagokat kell értékelni.
- 23 A 2011/64 irányelv 5. cikke (1) bekezdése a) pontjának különböző nyelvi változatai (például az angol „*otherwise split*” vagy a francia „*fractionné d’une autre façon*”) alapján ez utóbbi szempontot illetően arra az álláspontra lehet helyezkedni, hogy a szóban forgó, dohánytól eltérő anyagok (cukorszirup, glicerin, aromák és az említett tartósítószer) teljesíthetik az említett kritériumokat, tekintet nélkül arra, hogy a vitatott termék elsősorban folyékony (viszkózus) és szokásosan finom állagú anyagokból áll. Ez összhangban állhat a Bíróság által az Eko-Tabak ítélet 24. pontjában előadott azon értelmezéssel, hogy a „fogyasztási dohány” fogalma nem értelmezhető megszorítóan.
- 24 A dohánytól eltérő összetevők viszont ezzel ellentétes álláspontot is lehetővé tesznek abban a kérdésben, hogy a szokásosan folyékony vagy egyébként finom állagú anyagok összekeverése vagy a végső keverék kisebb mennyiségekre történő felosztása a 2011/64 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett „vágásnak” vagy „feldarabolásnak” minősül-e. A jövedékiadó-köteles termékeket meghatározó fogalomnak ugyanis tárgyilagosnak kell lennie, ezért a szóban forgó kritérium („vágott” vagy „feldarabolt”) értékelése nem függhet attól, hogy a vitatott termék előállítása céljából nagyobb mennyiségben használtak-e fel folyékony vagy egyébként szokásosan finom állagú anyagokat.
- 25 Azt is meg kell vizsgálni, hogy a vitatott termékek rendelkeznek-e a fogyasztási dohány 2011/64 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt jellemzőivel. A 2011/64 irányelv (8) preambulumbekkezdése – többek között – rögzíti, hogy „a dohánytörmelék fogalmát egyértelműen [meg kell] határozni”, ami arra enged következtetni, hogy a dohánytörmelék e preambulumbekkezdésben említett fogalma nem értelmezhető tágan. A vitatott termék viszont nem tekinthető törmeléknek vagy mellékterméknek, noha kiskereskedelmi célt szolgál; arra vonatkozóan sem áll rendelkezésre adat, hogy a vitatott termék egyes összetevői ilyenek minősülnének.
- 26 Ennek alapján a Bíróság ítélkezési gyakorlatának hiányában az, hogy a vitatott termék dohány feldolgozása révén, vagyis a dohánynak más anyagokkal való összekeverése révén készül, nem zárhatja ki azt, hogy a szóban forgó, legfeljebb mindössze 24%-os dohánytartalmú terméket a 2011/64 irányelv 5. cikke

(1) bekezdésének b) pontja értelmében vett, dohány feldolgozása során keletkező melléktermékeknek lehessen tekinteni.

- 27 Az eljáró bíróság tehát előzetes döntéshozatal céljából előterjeszti a harmadik kérdést, hogy megszűnjenek az ilyen felmerült kétségek.

A „dohánypótló” fogalmáról

- 28 Arra az esetre, ha a Bíróság a harmadik kérdésre igenlő választ adna, és megerősítené, hogy 1) a szóban forgó jogvita tárgyát képező relációk a 2011/64 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartoznak, és 2) hogy az arra vonatkozó kérdést, hogy a vitatott termék fogyasztási dohányynak minősül-e, annak vizsgálata alapján kell elbírálni, hogy az 5. cikk (1) bekezdésében felsorolt kritériumokat a dohány mellett az összetevőknek minősülő egyéb anyagok is teljesítik-e, az alapügy azt a kérdést is felveti, hogy a 2011/64 irányelvet megfelelően ültették-e át a nemzeti jogba. Közelebbről az a kérdés, hogy a jövedéki adóról szóló törvény 3. cikkének a fogyasztási dohányynak minősülő termékekre vonatkozó 36. pontja összeegyeztethető-e a 2011/64 irányelv 2. cikkének (2) bekezdésével.
- 29 A termék összetételét meghatározó ezen uniós jogi rendelkezés ugyanis „eltérő anyagokra” utal, míg a nemzeti jogszabály a „dohánypótló” kifejezést használja.
- 30 A jelen ügyben folyamatban lévő eljárás jelenlegi szakaszában észszerűen arra a következtetésre lehet jutni, hogy e fogalom („dohánypótló”) megfelel a KN-ban használt fogalomnak.
- 31 Az eljáró bírósági kamara egyetért azzal, hogy a 2011/64 irányelvnek a jövedékiadó-köteles terméket meghatározó rendelkezései nem hivatkoznak a KN-re (lásd e tekintetben: a Bíróság 2019. április 11-i Skonis ir kvapas ítélete, C-638/17, EU:C:2019:316, 46. pont). A jelen ügyben azonban a KN rendelkezéseinek tartalma releváns a nemzeti rendelkezések alkalmazása, és annak elbírálása szempontjából, hogy az uniós jogi szabályozás esetlegesen nem megfelelő átültetése hogyan érintheti a felperes kötelezettségeit.
- 32 A felperes a vitatott terméket „az árucsoporthoz tartozó Alszámos megjegyzés 1. pontjában meghatározott vízpipadohány[ként]” a KN 2403 11 00 vámtarifaalszám alá sorolta be. Az említett pont szerint „[a] 2403 11 alszám alkalmazásában a »vízipipadohány« kifejezés vízpipában való fogyasztásra (elszívásra) szánt olyan dohányt jelent, amely dohány és glicerin keverékéből áll, illóolajokat és kivonatokat, melaszt vagy cukrot tartalmazhat, és lehet gyümölcsvel ízesített is [...]»
- 33 A fenti vámtarifaalszám a „fogyasztási dohány (elszívásra), bármilyen mennyiségű dohánypótló-tartalommal is” KN-szám alá tartozik.
- 34 Ebből arra lehet következtetni, hogy az Alszámos megjegyzés fent említett 1. pontjában meghatározott *valamennyi* vízpipadohány fogyasztási dohányynak

minősül, és hogy az említett pontban felsorolt, dohánytól eltérő összetevők (glicerol/glicerin, cukor, melasz stb.) lehetőség szerint nem tekintendők „dohánypótlóknak”.

- 35 Ezt részben alátámasztja az Alszámos megjegyzés 2403 11 00 KN-alszámra vonatkozó pontjának második mondata („Nem tartoznak [...] ezen alszám alá a vízpipában való fogyasztásra [elszívásra] szánt dohánymentes termékek”) és a KN magyarázata (HL 2019. C 119., 1. o.; a továbbiakban: magyarázat), amely a 2403 99 90 KN-alszám vonatkozásában rögzíti, hogy a szóban forgó alszám alá tartoznak „a teljes egészében dohánypótlókból és *dohánytól különböző anyagokból* készült, elszívásra szánt termékek (például »vízipipadohány«)”.
- 36 Azt, hogy a KN alkalmazásában a „dohánypótlók” magukban foglalják azokat az anyagokat, amelyek céljukat illetően a termékben (rendszerint) lévő dohány helyettesítését szolgálják, nemcsak az említett fogalom nyelvi jelentése támasztja alá, hanem (részben) a 2402 90 00 KN-alszámra vonatkozó magyarázat is, amely szerint „ide tartoznak a szivarok, levágott végű szivarok, kisalakú szivarok és szivarkák teljes egészében dohánypótlókból előállítva, pl. a salátafélék egy változatának különlegesen kezelt leveleiből készített, sem dohányt, sem nikotint nem tartalmazó cigaretta”.
- 37 Ilyen körülmények között előzetes döntéshozatal céljából a negyedik kérdést is a Bíróság elé kell terjeszteni.
- 38 Az e kérdésekre adott válaszok jelentős mértékben kihatnak majd a vizsgált ügyre, mivel a felperes adókötelezettségeinek meghatározása szempontjából a nemzeti jogi előírások vizsgálatának előfeltételét fogják képezni.